



ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 23.04.2024р № 929 /371/99-00-12-04-02-10 На № _____ від _____ 20__р.

Станіславу

foi+request-126905-32928b8d@dostup.org.ua

Державна податкова служба України розглянула запит на отримання публічної інформації Станіслава від 18.04.2024 (вх. ДПС № 849/зпі від 18.04.2024) та у межах компетенції повідомляє.

Закон України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939) визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Згідно зі статтею 1 Закону № 2939 публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена у процесі виконання суб'єктами владних повноважень обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 67 Конституції України визначено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.

Згідно з підпунктом 4.1.1 пункту 4.1 статті 4 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені цим Кодексом, законами з питань митної справи податки та збори, платником яких вона є згідно з положеннями цього Кодексу.

В Україні, відповідно до статті 8 Кодексу, встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.

До загальнодержавних податків (стаття 9 Кодексу) належать: податок на прибуток підприємств; податок на доходи фізичних осіб; податок на додану вартість; акцизний податок; екологічний податок; рентна плата; мито.

До місцевих податків та зборів (стаття 10 Кодексу) належать: податок на майно; єдиний податок; збір за місця для паркування транспортних засобів; туристичний збір.

К
Державна податкова служба України
929/ЗП/99-00-12-04-02-10 від 23.04.2024



Відповідно до пункту 15.1 статті 15 Кодексу платниками податків визнаються фізичні особи (резиденти і нерезиденти України), юридичні особи (резиденти і нерезиденти України) та їх відокремлені підрозділи, які мають, одержують (передають) об'єкти оподаткування або провадять діяльність (операції), що є об'єктом оподаткування згідно з цим Кодексом або податковими законами, і на яких покладено обов'язок із сплати податків та зборів згідно з цим Кодексом.

Об'єктом оподаткування, згідно з пунктом 22.1 статті 22 Кодексу можуть бути майно, товари, дохід (прибуток) або його частина, обороти з реалізації товарів (робіт, послуг), операції з постачання товарів (робіт, послуг) та інші об'єкти, визначені податковим законодавством, з наявністю яких податкове законодавство пов'язує виникнення у платника податкового обов'язку.

Згідно зі статтею 36 Кодексу у платника податків виникає податковий обов'язок обчислити, задекларувати та/або сплатити суму податку та збору в порядку і строки, визначені цим Кодексом, законами з питань митної справи.

Виконання податкового обов'язку може здійснюватися платником податків самостійно або за допомогою свого представника чи податкового агента.

Податковий обов'язок виникає у платника податку з моменту настання обставин, з якими цей Кодекс та закони з питань митної справи пов'язують сплату ним податку (пункт 37.2 статті 37 Кодексу).

Статтею 38 Кодексу визначено, що виконанням податкового обов'язку визнається сплата в повному обсязі платником відповідних сум податкових зобов'язань у встановлений податковим законодавством строк.

Сплата податку та збору здійснюється платником податку безпосередньо, а у випадках, передбачених податковим законодавством, – податковим агентом або представником платника податку.

Відповідно до статті 63 Кодексу облік платників податків ведеться з метою створення умов для здійснення контролюючими органами контролю за правильністю нарахування, своєчасністю і повнотою сплати податків, нарахованих фінансових санкцій, дотримання податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Взяттю на облік або реєстрації у контролюючих органах підлягають всі платники податків.

Всі фізичні особи – платники податків та зборів реєструються у контролюючих органах шляхом включення відомостей про них до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків (далі – Державний реєстр) у порядку, визначеному цим Кодексом.

Державна податкова служба забезпечує формування та ведення Державного реєстру відповідно до статті 70 Кодексу та підпункту 9 пункту 4 Положення про Державну податкову службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227.

На сьогодні Кодексом передбачається два способи ведення обліку фізичних осіб – платників податків у Державному реєстрі: за реєстраційними номерами облікових карток платників податків (далі – реєстраційний номер) або за прізвищем, ім'ям, по батькові (за наявності) та серією (за наявності) та номером паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовились від прийняття реєстраційного номера та мають відмітку у паспорті про право

здійснювати будь-які платежі за серією (за наявності) та номером паспорта) (далі – серія (за наявності) та номер паспорта).

Згідно з пунктом 70.5 статті 70 Кодексу фізична особа – платник податків незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), для якої раніше не формувалася облікова картка платника податків та яка не включена до Державного реєстру, зобов'язана особисто або через законного представника чи уповноважену особу подати відповідному контролюючому органу Облікову картку фізичної особи – платника податків за формою № 1ДР, яка є водночас заявою для реєстрації в Державному реєстрі, та пред'явити документ, що посвідчує особу.

Документом, що засвідчує реєстрацію особи у Державному реєстрі, є Картка платника податків. У такому документі зазначається реєстраційний номер.

Відповідно до пункту 70.12. статті 70 Кодексу реєстраційний номер або серія (за наявності) та номер паспорта використовуються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами незалежно від організаційно-правових форм, включаючи Національний банк України, банки, інші фінансові установи, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, біржі, особами, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичними особами – підприємцями, а також фізичними особами в усіх документах, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків, зокрема у разі:

- виплати доходів, з яких утримуються податки згідно із законодавством України. Фізичні особи зобов'язані подавати інформацію про реєстраційний номер юридичним та фізичним особам, що виплачують їм доходи;

- укладення цивільно-правових договорів, предметом яких є об'єкти оподаткування та щодо яких виникають обов'язки щодо сплати податків і зборів;

- відкриття рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронних гаманців в емітентах електронних грошей, а також у платіжних інструкціях під час здійснення фізичними особами безготівкових розрахунків;

- заповнення фізичними особами, визначеними у пункті 70.1 цієї статті, митних декларацій під час перетину митного кордону України;

- сплати фізичними особами податків і зборів;

- проведення державної реєстрації фізичних осіб – підприємців або видачі таким особам спеціальних дозволів (ліцензій тощо) на провадження деяких видів господарської діяльності, а також реєстрації незалежної професійної діяльності;

- реєстрації майна та інших активів фізичних осіб, що є об'єктом оподаткування, або прав на нього;

- подання контролюючим органам декларацій про доходи, майно та інші активи;

- реєстрації транспортних засобів, що переходять у власність фізичних осіб;

- оформлення фізичним особам пільг, субсидій та інших соціальних виплат з державних цільових фондів;

- в інших випадках, визначених законами України та іншими нормативно-правовими актами.

Документи, пов'язані з проведенням операцій, передбачених пунктом 70.12 цієї статті, які не мають реєстраційного номера або серії (за

наявності) та номера паспорта, вважаються оформленими з порушенням вимог законодавства України.

Кожен платник податків зазначає реєстраційний номер або серія (за наявності) та номер паспорта в усіх звітних або інших документах, а також в інших випадках, передбачених законодавством України.

Разом з тим зазначаємо, що відповідно до підпункту 18 пункту 4 Положення про Міністерство оборони України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 року № 671 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 03 червня 2022 року № 651), зі змінами та доповненнями, Міністерство оборони України відповідно до покладених на нього завдань забезпечує в установленому порядку функціонування системи військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів.

Отже, питання організації військового обліку в Україні належить до компетенції Міністерства оборони України.

Також інформуємо, що Міністерство юстиції України здійснює державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, а також інших органів, акти яких відповідно до законодавства підлягають державній реєстрації. Міністерство юстиції України також забезпечує ведення Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів та надання інформації з нього. Про це зазначено у Положенні про Міністерство юстиції України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228.

Отже, належним розпорядником публічної інформації, що міститься у зазначеному реєстрі, є Міністерство юстиції України.

Враховуючи викладене та керуючись частиною третьою статті 22 Закону № 2939, Ваш запит щодо надання відповіді у частині питання 2 надіслано до Міністерства оборони України, а в частині надання завіреної належним чином копії Кодексу – до Міністерства юстиції України.

Згідно зі статтею 23 Закону № 2939 запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації до керівника розпорядника, вищого органу або суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Директор Департаменту
податкових сервісів



Ліля БУЛКОВСЬКА